

§. VI.

Succedunt nunc notandi porro *Sociniani*, qui duo contendunt ex nostro oraculo demonstrare. α) Deum decernere & velle quædam peccata, saltem quatenus aliorum peccatorum poenæ sunt. β) Judam, proditorem Christi, & reliquos Christum ducentes captiuum, damnantes & interficientes eum, non contingenter & libere, sed necessario illud fecisse, in quo ipso, ἡ ὀρισμένη βαλὴ καὶ πρόγνωσις τῆ Θεῶ pesime non tantum explicatur, sed etiam male applicatur. Vtrumque videbis factum a SOCINO, in *Prælect. Theolog.*, cap. VIII, p. 27, & cap. X, p. 33. Et est hæc communis omnium Sociniano- rum sententia, quam durissimis & in infinite perfectam Dei sancti- tatem quam maxime iniuriis verbis solent exprimere. Ita SMAL- CIVS, v. c., contra Franz, *Diss. XII*, affirmat, *interfectionem Christi, non tam hominum actionem, quam Dei opus censendum esse, quippe qui omnia, quæ Christo acciderint, decreuerit diuina sua sa- pientia, prouocans ad nostrum oraculum, & Act. IV, 27, 28, imo etiam ad exemplum Petri, cuius voluntatem, perhibet, cum abnegaret Christum, fuisse a Deo ad breue temporis spatium libertate priuatam, & quodammodo coactam.* Et, licet VOELCKELIVS, *Resp. ad nod. Gord.*, c. 18, videatur sanioribus vti verbis, *ex vna parte, inquit, Deus iam ante decreuerat, ut aliquis ex Christi domesticis esset, qui eum proderet; ex altera autem parte, Judas ad hanc rem, quippe furto & auaritiæ deditus, accommodatissimus fuit, postea tamen subiungit, Deum voluisse, ut Judas in hoc peccatum incideret.* Conferri etiam potest CATECH. RACKOV., cap. X, p. 305.

§. VII.

Arminiani videntur quidem, in explicando oraculo nostro, cum Socinianis prorsus non consentire, præsertim, si ea conferantur, quæ in hanc sententiam scripserunt, nunc PHILIP. LIMBOR- CHIVS, *Theolog. Christ.*, Lib. II, cap. 30, num. 17, nunc SIMON EPISCOPIVS, *Instit. Theol. Lib. IV, cap. XV*, nunc alii ex iis- dem. At enim vero, si & hæc paulo accuratius attendantur, pure omnino

omnino